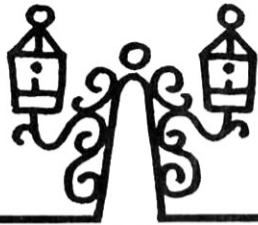

Ylioppilaskunta

Panu

juhlii

Oulun yliopiston ylioppilaskunta täyttää 30 vuotta. Tämänkin palstan ikivanha civis haluaa sekä onnitella että toivottaa onnea. OYY on elänyt reilut 30 vuotta, sillä se perustettiin jo 15.10.1959, heti niiden ikimuistettavien avajaisjuhlien jälkeen, joihin itse ylioppilaat eivät mahtuneet, vaikka heitä oli vain n. 400.

Voimme tietysti kysyä, kumpi

tässä nyt oikein on se "ite", yliopisto vai sen opiskelijat. Oulun Ylioppilaslehden juhlanumeron 3/90 haastattelussa sanoo yliopiston rehtori L. Kalevi Korhonen, että ilman opiskelijoita ei olisi yliopistoa. Sanat onkin levitetty otsikoksi yli sivun. Niin on, miltä näyttää. Tietysti voidaan kysyä, olisiko ylioppilaita, jos ei olisi yliopistoa!

Kun OYY perustettiin — ja sekä sitä ennen että vielä sen jälkeenkin — oli kyllä monenlaista kärhämää. Oulussahan oli jo ylioppilaskunta, vaikka ei enää ollutkaan korkeakoulua, jonka opiskelijat sen olivat perustaneet jo lähes kuusi vuotta sitä ennen. Vanhat muistavat, että Oulun yliopistoa edelsi 1953 alkaen uuden tietämisen kevään airueena ensin va. ja sitten vakin. Oulun opettajakorkeakoulu. Kun OY perustettiin, OOKK lakkasi, mutta opettajakoulutus (silloin kansakoulun- ja kansalaiskoulun op.koulutus) jatkui. Korkeakoulu muuttui opettajainvalmistuslaitokseksi, joka nivellettiin uuteen yliopistoon tiedekuntien rinnalle. Sen oppilaskunta otti silloin nimen Oulun yliopiston opettajainvalmistuslaitoksen ylioppilaskunta,

OYOY.

OYOY oli aktiivinen yhteisö. Sen mielestä ei kai tarvittu uutta ylioppilaskuntaa, vaan uusien opinalojen opiskelijat, siinä vaiheessa filosofisen ja teknillisen tiedekunnan opiskelijat, olisivat vain liittyneet valmiiseen ylioppilaskuntaan, jonka nimi sitten tietenkin olisi muutunut. Jos näin olisi sallittu, Oulussa olisi ollut ylioppilaskunta, joka olisi ollut vanhempi kuin yliopisto!

Ei sallittu. Yliopiston herra va. rehtori, joka olikin itse Pentti Kaitera, yksi uuden valtionyliopiston pääarkkitehteistä, kutsui ylioppilaat koolle ja ilmoitti, mitä piti tehdä. Kuuluko asia rehtorille, lienee asia nro 2. Laki ei mainitse ylioppilaskuntaa, mutta asetus määrää, että kaikki opiskelijat kuu-

luvut ylioppilaskuntaan. Ennen tätä rehtori oli jo kutsunut puhutteluun myös OYOY:n kuraattorin, yliopistonlehtori Veikko Larjatien. Tältä ystävältäni sitten kuulin, kuinka varsinainen se puhuttelu oli ollut . . .

Lukija huomaa, että olen jotain myös lukenut, mm. vihdoin yhteen kyytiin kauniin ja mielenkiintoisen kirjan, jonka tummansinisellä 4A-kannella kimmeltää sana RAUHALA. Voin tässä vihdoin kiittää sekä Rauhalasta että Raimo Pitkäsen kirjoittamasta yhtäläillä silmään sattuvasta OYY:n 25-vuotishistoriikista (1984,1985)!

Rauhalan vaiheet, kimurantein tuntemistani lähiajan historioista, ansaitsisi oman tarinansa. Samoin tietenkin Oulun Ylioppilaslehti, josta tällainen vanha lehtineekeri on ehtinyt

sekä iloita että murehtia. Sattu-neista yksistään jo tyyllisistä ja sanataiteellisista syistä. Kun tässä nyt on kerrattu historiaa, niin muistettakoon, että ennen Ylioppilaslehteäkin oli ylioppilaslehti, oli aivan tyylikäs pedagog. ylioppilaiden kulttuurikakausilehti Kiilu.

Kiilu jatkui OVL:n opiskelijoiden lehtenä aina vuoteen 1964, silloinkin vielä kaksi numeroa. Lehteä ei lakkautettu millään mahtikäskyllä, kuten olen ennen kuullut, vaan se fuusioitui taloudellisista syistä Ylioppilaslehteen, jossa sillä aluksi olikin omat sivunsa, kertoi Kiilun viimeinen päätoimittaja Pauli Vepsäläinen. Opettaja Vepsäläinen ehti vielä yhdessä vaiheessa olla myös Ylioppilaslehden toimitussihteerinä.

Monen moni muikin asia

kad. yliopp. Välkystä ja jo häntäkin edeltäneestä "Tuomas Pontikasta" Domukseen ja Välkylään ym ym ansaitsisi tulla muistelluksi, mutta lukekaa noista sinikantisista! OYY on ollut vauhdissa koko viikon. Juhlinta huipentuu juhlaillallisiin Rivolissa ja ilmeisesti aivan vanhanaikaisen tyylikkäästi, jos voi jotain Ylioppilaslehden osviitoista päätellä. "Vivat academia . . ."